
Nowe Miasteczko, st. 4, wykop. I, gm. loco, woj. lubuskie, AZP 67-16/117

Informator Archeologiczny : badania 34, 245

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Prace wiązały się z położeniem łą fundamentowych pod budynek do głębokości 1,70 m od powierzchni gruntu. Zarejestrowano: na głębokości około 1 m od powierzchni calcowy zgliniiony piasek, wyżej warstwy w znacznym stopniu przemieszane (o charakterze budowlanym, wyrównawczym i zasypiskowym), w części wschodniej działki relikty zabudowy nowożytniej najmłodszy, współczesny obiekt posiadał płytkie fundamenty kamienne (jedynie w okolicy południowo-zachodniego narożnika miał podpiwniczenie). Teren przez kilkanaście lat funkcjonował jako plomba między kamienicami. Materiał ceramiczny od późnośredniowiecznego do współczesnego.

Dokumentacja i materiały zabytkowe z badań znajdują się u WKZ w Olsztynie.

Badania nie będą kontynuowane.

NOWE MIASTECZKO,
st. 4, wykop. I, gm. *loco*, woj. lubuskie, AZP 67-16/117

- ślady osadnictwa kultury łużyckiej (grupa śląska) z przełomu epoki brązu i wczesnej epoki żelaza
- miasto z okresu późnego średniowiecza

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone od 13 września do 13 października przez dr. Jarosława Lewczuka (autor sprawozdania, Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Świdnicy k. Zielonej Góry). Finansowane przez Bank Spółdzielczy w Kozuchowie. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 225 m².

Teren objęty badaniami znajduje się w obrębie murów obronnych, przy wschodniej pierzei Rynku. W trakcie badań odsłonięto nawarstwienia związane z osadnictwem ludności kultury łużyckiej (grupa śląska) z przełomu epoki brązu i wczesnej epoki żelaza (warstwa VI), a także nawarstwienia późnośredniowieczne i nowożytne (warstwy I-V, VII-XVI). Uchwycono również granicę między dwiema dawnymi parcelami.

Najstarsze nawarstwienia miejskie można datować dopiero na czasy około połowy XIV w., gdy zasiedlono i zabudowano 2 parcele przy Rynku. Bogate nawarstwienia z XV w. świadczą o intensywnym rozwoju tego ośrodka. Okres prosperity zakończył się wraz z pożarem miasta 9 stycznia 1634 r., gdy spłonęły m.in. 172 budynki, w tym zabudowa omawianych parceli, o czym świadczą uchwycone warstwy pożarowe. Kolejne budynki – o lekkiej konstrukcji – przetrwały tu aż po przełom XVIII i XIX w., gdy wzniesiono na omawianych parcelach murowane budynki mieszkalne, które przetrwały aż do 2. poł. XX wieku. Wypalone w bliżej nieznanym okolicznościach zostały rozebrane i zniwelowane już po II wojnie światowej.

Do najciekawszych i bardzo rzadkich znalezisk należą 2 monety. Pierwsza z nich to halersz z XV w., wybity w Kozuchowie (na awersie smukła litera „M”, na rewersie schematycznie przedstawiona wieża). Druga moneta to greszel z 1705 r., wybity we Wrocławiu, w czasie panowania cesarza austriackiego Leopolda I.

Dokumentacja i materiały zabytkowe z badań znajdują się w Muzeum Archeologicznym Środkowego Nadodrza w Świdnicy k. Zielonej Góry.

Badania nie będą kontynuowane.

Nowy Dwór, st. 7, gm. Pelplin, woj. pomorskie, AZP 20-44/55

patrz: wczesna epoka żelaza

NYSA, ul. Bielawska, gm. *loco*, woj. opolskie, AZP 93-31/58

- miasto (XIII-XX w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone od 12 października do 2 listopada pod kierunkiem mgr. Mariusza Krawczyka (Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska ERA Mariusz Krawczyk w Nysie). Finansowane przez inwestora.

Badania miały charakter ratowniczy ze względu na planowaną zabudowę handlowo-mieszaniową. W 2000 roku badania przeprowadzono w południo-